

(بررسی اثرات کاربرد کودهای زیستی و اسید هیومیک بر برخی ترکیبات شیمیایی گیاه بادرنجبویه (*Melissa officinalis*))

سمیه حسینی

کارشناس ارشد گیاهان دارویی، گروه کشاورزی، موسسه آموزش عالی بهاران، گرگان، ایران

حسین اورسجی

دانشجوی دکتری اکوفیزیولوژی گیاهان زراعی، گروه زراعت، دانشکده علوم کشاورزی و صنایع غذایی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد

اسلامی، تهران، ایران

عباسعلی نوری نیا

دکتری فیزیولوژی گیاهان زراعی، گروه کشاورزی، موسسه آموزش عالی بهاران، گرگان، ایران

مهیار کاظمی طلاچی

کارشناس ارشد اگرواکولوژی، گروه کشاورزی، موسسه آموزش عالی بهاران، گرگان، ایران

چکیده

در این مطالعه، بررسی تاثیر کودهای زیستی (تریکوران پی و بیوفسفات) و اسید هیومیک بر برخی ترکیبات شیمیایی گیاه بادرنجبویه در شرایط مزرعه انجام گردید. کلروفیل a, b, ab و درصد اسانس با استفاده از دستگاه اسپکتروفوتومتر اندازه گیری شد. نتایج تجزیه واریانس نشان داد که کاربرد تیمارهای مورد استفاده بر درصد اسانس، کلروفیل ab، کلروفیل a و کلروفیل b در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار بود، براساس نتایج، بیشترین و کمترین درصد اسانس به ترتیب تحت تاثیر تیمارهای استفاده از اسید هیومیک با کود زیستی (تریکوران و بایو فسفات) و شاهد مشاهده گردید. در آنالیز اسانس، ۵۴ ترکیب شناسایی شد که بیشترین ترکیبات به ترتیب شامل کاریوفیلن اکسید (۲۱.۱۱٪)، کاریوفیلن (۱۷.۳۳٪) و جرماکرن دی (۸.۱۴٪) بود. براساس نتایج، بیشترین میزان کلروفیل a, b و b و a با استفاده از به تیمارهای استفاده از اسید هیومیک با کود زیستی (تریکوران و بایو فسفات) و کمترین آن در تیمار شاهد بود. استفاده از تیمار کود زیستی باعث بهبود و افزایش ترکیبات شیمیایی و اسانس در گیاه بادرنجبویه شد.

کلمات کلیدی: بادرنجبویه، کودهای زیستی، اسید هیومیک، اسانس